

Lecția 6

Altarul: cheia păstrării relației cu Dumnezeu

Numeri 7-8

Pentru a putea păstra relația cu Dumnezeu, altarul trebuie să rămână în centrul atenției celor din poporul lui Dumnezeu.

Ziua 1 Citește Numeri 7:1-9 Darurile Căpeteniilor pentru Cort

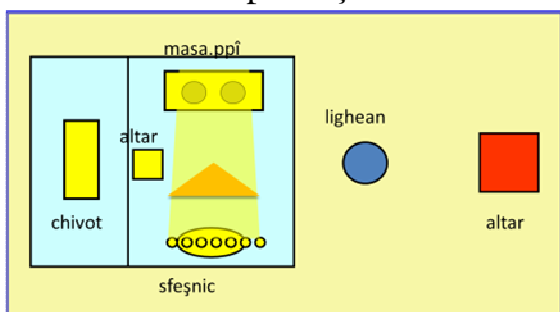
1. Citește și Exod 40 și Levitic 8:10-12 pentru a vedea care sunt evenimentele la care face referire Numeri 7:1.
2. Este evident faptul că tot ce relatează Moise în acest capitol nu se potrivește în cronologia evenimentelor din Numeri. Prin urmare, semnificația relatării acestor evenimente trebuie să fie una *teologică*. Oare care să fie ea?
3. Căpeteniile aduc mai întâi șase care cu boi. Cum le împarte Moise și de ce? Care este motivul pentru care chehatiții trebuiau să poarte *pe umeri* toate obiectele sfinte, și nu în care, așa cum făceau ceilalți leviți?

Ziua 2 Citește Numeri 7:10-89 Daruri pentru sfințirea altarului

4. Pentru ce și unde sunt aduse darurile din 7:10-88?
5. Oare de ce cere Dumnezeu ca darurile căpeteniilor să fie aduse în douăsprezece zile diferite?
6. Asupra a ce dorește Dumnezeu să atragă atenția: asupra darurilor sau asupra altarului? Cum îți argumentezi răspunsul?
7. Citește Levitic 1:1-9, Exod 29:38-46 și Lev. 6:8-12. Ce importanță crezi că avea altarul pentru păstrarea relației cu Dumnezeu?

Ziua 3 Citește Numeri 8:1-4 Așezarea candelelor

8. Ce îți spune faptul că Dumnezeu este interesat de un astfel de amănunt: poziția candelelor pe sfeșnic?

9. Am putea afirma că lumina sfeșnicului care trebuia să cadă peste cele 12 pâini simboliza relația neîntreruptă dintre Dumnezeu și poporul său?
10. Citește Matei 16:25-26. Ce importanță dă Domnul Isus relației cu Dumnezeu?
11. În lumina discuției de până acum, cum poate fi ea păstrată intactă?

Ziua 4 Citește Numeri 8:5-26 Poporul închină pe leviți Domnului

12. Ce paralelă există între curățirea leviților și textul din Evrei 10:19-23?
13. Citește 1 Cor. 6:19-20 și Rom. 14:7-9. Ce principii aplicative poți scoate în lumina paralelei dintre aceste texte și textul din Numeri?

14. Am putea oare spune că gestul puneri mâinilor poate fi socotit a fi un semn al identificării întregului popor cu leviții, care urmau să slujească în locul lor și pentru ei? De ce ar fi fost importantă o astfel de identificare a poporului cu leviții?
15. Cu ce responsabilitate se încărcău leviții față de popor prin faptul că aceștia și-au pus mâinile peste ei?

Ziua 5 Recapitulare

16. Am văzut că prin cele relatate în capitolele 7 și 8, Moise ne atrage atenția asupra importanței altarului pentru păstrarea relației cu Dumnezeu. Care ar fi corespondentul nou-testamental al altarului?
17. Ce ne spune textul din Evrei 3:6b-15 despre importanța vitală a rezolvării păcatului la vreme? Care sunt implicațiile neglijării „altarului”?
18. Citește 1 Ioan 1:5 – 2:6 cum anume trebuie rezolvat păcatul sau cum anume trebuie folosit „altarul” pentru a păstra relația cu Dumnezeu?

Provocare:

Căpeteniile și-au adus darurile timp de 12 zile. Întreg poporul asista la acest ritual prin care aceleași daruri erau duse la templu în fiecare zi. Aceste procesiuni aveau menirea să focalizeze atenția întregului popor asupra altarului care era sfințit cu acea ocazie.

De ce era atât de important altarul? Nu chivotul era, de fapt, locul prezenței lui Dumnezeu? Ultimul verset din capitolul 7, într-adevăr, subliniază importanța chivotului:

„Când intra Moise în cortul întâlnirii ca să vorbească cu Domnul, auzea glasul care-i vorbea de pe capacul ispășirii care era așezat pe chivotul mărturiei, între cei doi heruvimi. Și vorbea cu Domnul” (Numeri 7:89)

Dar tocmai faptul că acest verset este pus la finalul capitolului subliniază faptul că *Dumnezeu ne poate vorbi (adică părtășia cu El rămâne deschisă) doar dacă zidul de despărțire ridicat de păcat a fost dărâmat*. La altar se rezolvau călcările de Lege care ridică un zid de despărțire între om și Dumnezeu.

Dumnezeu ne-a lăsat la dispoziție „altarul” – pentru noi, el este reprezentat de jertfa de ispășire a Domnului Isus Hristos. Oferta aceasta nu trebuie neglijată, deoarece păcatul înșeală, înfășoară lesne și împietrește, iar o inimă rea și necredincioasă ne desparte de Dumnezeu.

Cât de serios iei în viața ta de credință rezolvarea grabnică a păcatului?

Ai simțit vreodată efectul nerezolvării lui la vreme? Cum ai descrie această experiență? Ce lecții ai învățat în urma ei? Ce sfaturi ai da celui de lângă tine în lumina ei?

Oprește-te și mulțumește pentru adevărul din 1 Ioan 1:5 – 2:6, pentru faptul că există posibilitatea iertării pentru orice păcat.